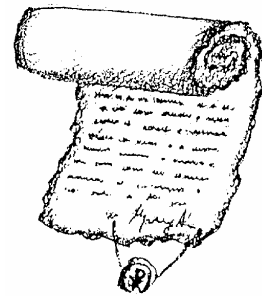

Hírlevél

A NAGYTÉTENYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2006. március 26. Nagyböjt IV. vasárnapja

XIV. évfolyam 1. szám

Húsvét ünneplése

Közeledik húsvét ünnepe. Sokan összehasonlítják karácsonyt és húsvétot, és bensőségebbnek érzik karácsony ünnepét. Miből fakad ez? Abból, hogy a karácsony elsősorban a család ünnepe. Az ünneplés inkább családi keretben történik, amihez persze kapcsolódik a liturgikus ünnep is, az éjféli mise hangulata, a karácsonyi díszben csillogó templom.

Húsvét ünnepe viszont inkább az Egyház ünnepe, a liturgiában való ünneplésben csúcsozódik ki. Éppen ezért a karácsony azoknak is ünnep, bensőséges együttlét, akik az egyháztól távol vannak. Ők viszont a húsvétal alig tudnak mit kezdeni.

Számomra húsvét ünneplése, mióta az eszemet tudom, a Szent Háromnap liturgikus ünneplése. Mindig, egészen kis gyerekként is, szívesen ministráltam, még akkor is, ha tudtam, végig kell állnom a szertartásokat. Kispapként és papként is az év kiemelkedő napjai ezek számomra.

Ha mélyebben szemügyre vesszük a liturgikus ünneplést azt láthatjuk, hogy tulajdonképpen egyetlen liturgia zajlik nagycsütörtök estéjétől a húsvéti vigília megünnepléséig. Hiszen a nagycsütörtöki misében megvan a kereszttetés, de nem zárul le áldással a szentmise; nagypénteken se kereszttetés az elején, se áldás a végén; a húsvéti vigília kezdetén pedig nincs kereszttetés és köszöntés. Ebből is láthatjuk, hogy mintegy végigkísérjük Jézus szenvedését, halálát és feltámadását, mintegy egyetlen eseményként ünnepeljük a három napot.

Nagycsütörtökön az utolsó vacsora termében találkozunk Jézussal és a tanítványokkal. A lábmosás jelenetében Jézus még egyszer kinyilvánítja szeretetét, és az Oltáriszentségben véglegesen jelenvalóvá teszi önmagát, kezünkbe adja magát. Majd Vele indulunk az olajfák hegyére, hogy virrasztva kísérjük Jézust ezen az éjszakán. Nagypéntek csúcspontja a „csonkamisének” nevezett liturgia, amelyben a keresztt előtti hódolattal fejezzük ki Jézus iránti szeretetünket, éljük át Jézus szenvedését és halálát. Nagyszombat a csend napja. Jézus sírja mellett időzünk, várakozunk a feltámadás ünneplésére. Majd az este folyamán a fény liturgiával kezdődik a feltámadás ünneplése. Felhangzik a húsvéti örömeinek, a szentírási olvasmányok az üdvösség történetén vezetnek keresztül bennünket, a kereszttelési szertartásban megújítjuk keresztségi fogadásunkat, majd a szentmise után a feltámadási körmenetben a világnak is megmutatjuk ujjongó örömünket.

Arra hívom a testvéreket, hogy éljük át együtt ezeket a csodálatos napokat. Éljük át Jézus szenvedését, halálát és feltámadását, ezáltal erősödjék hitünk, reményünk és Isten iránti szeretetünk.

Fülöp Ákos plébános

Elsőszombati rózsafüzér nemzetünkért

Templomunkban imádkozta elsőszombati rózsafüzérét főpásztorunk február 4-én. A nagytétenyi hívek meghitt együttlétét kedves vendégek sokasága egészítette ki. A verbita szerzetesek, esperesi kerületünk egyházi személyiségei részt vállaltak az imádságot követő főpapi szentmise oltárszolgálatában is. Ezúton is megköszönjük Bíboros úrnak megtisztelő ajándékát, hogy velem együtt imádkozhattunk nemzetünkért.

A rózsafüzér rövid történetét az alábbiakban ismertetném:

„A rózsafüzér a Szűzanya iránti ájtatosság megnyilatkozásainak újraéledése népies formában, amely már jellemzi a XII. század végét is. Elterjedéséhez nagymértékben hozzájárultak a ciszterciek, majd a következő század elejétől a koldulórendek, kitarító harcaikban az eretnység ellen. A recitálás gyakorlásának megkönnyítésére honosodott meg a tized, amely hasonló ájtatossági formák esetében már ismert volt. Hamarosan beilleszkedik e recitálásba Mária és Jézus élete titkainak emlékezete...

Szent Domonkos és testvérei, a missió népszónokok nem maradhattak közömbösek e mozgalom láttán, de nem könnyű meghatározni, milyen konkrét formában kezdték meg és terjesztették ezt az imádságot. Hivatalosnak nevezhető jóváhagyásnak számít az, amikor V. Pius pápa meghatározta és egységesítette az Üdvözlégy imádságnak szövegét.”

Lourdes-ban és Fatimában a Szűzanya ajánlja a rózsafüzér imádságot. A második

A TARTALOMBÓL:

Venantius Fortunatus: Nagypénteki himnusz.....	2. oldal
„A böjt idejének felén átlépve...”	2. oldal
„azért harang a harang, hogy hívja az élőket...”	3. oldal
Piroska és Farkas.....	3. oldal
Téténynek ékessége 7.....	4. oldal
Naptár & Krónika.....	4. oldal
Nagytétenyi kis statisztika 2005.....	4. oldal

évezredben több pápa vette oltalmába a Mária-ájtatosságot: XIII. Leót, „a rózsafüzér pápáját” követően mindegyik pápa ajánlotta ezt az imádságot, és szent búcsút is engedélyeztek mondásával kapcsolatban. II. János Pál pápát mindig jellemezte egy hangsúlyos Mária-tisztelet, címerében megtalálhatók a Szűzanyának tett önfelajánlás kezdetű szavai /Totus Tuus – Egészen a Tiéd/. Mindig magával hordta a szentolvasót, és mindig imádkozta azt. A rózsafüzérről írt apostoli levele is megőrökíti ezen imádság iránti nagyrabecsülését.

Bangáné Irénke

Venantius Fortunatus: Nagypénteki himnusz Pange, lingua, gloriosi

Olvassunk verset, mert érdemes!

Győzedelmes harc babériját
Boldog ajkam énekel.
Ünnepeld a szent keresztet,
Mint nemes győzelmi jelt,
S a feláldozott Királyt, ki
Sír öléből győzni kelt.

Így amikor a szent időnek
Teljessége már betölt
Földre szállott Atyja mellől
A teremő Egyszülött
És a szűzi méh ölében
Embertestbe öltözött.

Epe már meglankasztotta,
Tüskék, szegek, lándzsa már
Gyenge testét általverték:
Víz folyt onnan s vérsugár.
Földet, eget, tengereket
Tisztára mos ez az ár.

Csak te voltál hordni méltó
Üdvösségünk zálogát,
Rajdat ért, szent bárka, révet
A hajótörött világ.
Mert a Bárány drága vére
Rólad permetez reánk.

Ezt a fát az összülőknek
Alkotónk jelölte meg,
Mert halált a végzetes fa
Almájával ettenek:
Azt akarta, fának átkát
Fának titka Törje meg.

Sírdogál a kisded Jézus,
Szűk a jászolágy neki.
Gyenge testét édesanyja
Rongy közé kötözgeti,
És az Isten keze-lábát
Pólyagöngyöleg fedi.

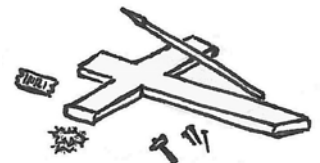
Hű keresztfa, nincsen még egy
Ily nemes fa, sem bokor,
Ilyen lombot, ily virágot
Erdő nem terem sehol.
Édes törzsök, édes ág, te,
Édes terhet hordozol.

A Boldog Szentháromságnak
Mindörökké tisztelet,
Atyát, Fiút, Vigasztalót
Egyformán dicsérjétek,
Ama Háromságos-Egynek
Nevét áldják mindenek.
/Sík Sándor fordítása/

Ezt a dolgot megváltásunk
Rendje –módja rendelé:
Így az álnok árulónak
Csel zavarja meg cselét,
S honnan a seb mérge áradt,
Onnan kapja gyógyszerét

Hatször öt év hogy lemúlt,
S betöltötte idejét:
Adta magát szenvedésre
Önnön akaratakép,
És a Bárányt áldozatul
Keresztfára emelék.

Hajtsd meg ágaid, szikár fa.
Könnnyíts merev törzsed.
Puhasággal végy erőt a
Szigorú természetén:
Tagjait a nagy királynak
Úgy karold szelideden.

„A böjt idejének felén átlépve...”

Mire az újság megjelenik, már közeleg a Nagyhét. Most illő és méltó megsokszorozni erőfeszítéseinket az „erények küzdőpályáján”. Ha valaki eddig hanyagabban végezte volna a negyvennapos szent idő aszkézisét, még nem késő nekifutni a szent küzdelemnek. Ismételjük át röviden a görög katolikus testvéreink által máig használt, a szent egyházatyák tanítása alapján írt és szerkesztett Nagyböjti Énektár énekeivel, mit és miért csinálunk a Szent Negyvennapban!

(A más betűtípussal szedett énekek az eredetileg görög nyelvű költemények prózai fordításai, nem követik az eredeti görög versmértéket.)

Először is böjtölünk. A jelenleg érvényben lévő böjti szabályozás kizárólag az „egyházi parancsok” betartását szolgálja. Tehát megszabja azt a minimumot, amelyet egy hitét gyakorló római katolikus hívőnek gyónási kötelezettség terhe mellett meg kell tartania. E nagyon szerény parancs betartásával fejezzük ki világegyházi szinten római katolikus mivoltunkat a másik négy „egyház parancsával” együtt. Nagyon súlyos tévedés lenne azonban azt gondolni, hogy ez a böjt, ennyi a böjt. Nem, egyáltalán nem: ez csak a kötelezően előírt legkisebb erőfeszítés. Ez csupán egy szerény jele, kovásza, emlékeztetője a rendes böjtnak, melyet az egyházi hagyományok és saját képességei, állapota figyelembevételével mindenki maga vállal.

A böjt lehetőség szerint mind teljesebb visszatérés a paradicsomi rendhez (amikor csak növényi táplálékot ettünk) s egyúttal bűnbánattal teli önként vállalt megtartóztatás, a szenvedélyektől terhelt test fegyelmezése, valóságos fáradozás és nélkülözés (ha valaki nem éhes sokszor a böjt során, nem végzi jól böjtjét).

Ugyanakkor nem csupán a testi eledelek vételében gyakorlunk nagyobb fegyelmet. A többi testi érzékre is (mindenek előtt a látásra, hallásra), melyek a külvilágot s lelkünket összekötik, hasznos és üdvös a visszafogottságot, a nagyobb önuralmat kiterjeszteni, szemünkkel és fülünkkel is kevesebbet „enni” a látható és hallható zavaros világból.

„Tisztítsuk meg, testvérek, lelkünk érzékszerveit, s ragaszkodjunk most már töredelmesen az Úrhoz, és hangoztassuk nyíltan, tiszta bűnbánattal: Énekeljétek, áldjátok és magasztaljátok Őt mindörökké!”

S a testi önfegyelmet egyáltalán nem kisebbítve még inkább törekedni az elme, a gondolatok, a képzelet megtisztítására. Hiszen milyenek is vagyunk valójában? Amint az egyik ének mondja, az elibénk táruló látványtól azonnal irgalomért esedezve és szent vágytól eltelve, nehogy kétségbe essünk:

„Szenvedélyek úznak, gonosz lelkek kiszípolóznak, rossz szokások fogva tartanak, de Te könyörülj meg rajtam, Irgalmas, fegyverez fel kereszteddel, hogy rendíthetetlen lélekkel zenghessem: Ifjak, áldjátok, papok, dicsérjétek, s népek, magasztaljátok Őt mindörökké!”

A szenvedélyek azok, melyeket hét (vagy nyolc) „főbűnnek” neveznek az imakönyvek. A böjt lényege a káros belső szenvedélyektől való eltávolodás Isten segítségével. A testi fegyelmet mindenképpen megtartva, éppen erre alapozva kell komolyabb fegyvertényeket végrehajtanunk: az eledelek mellett a bűnöktől is tartózkodni:

„Lelkem, míg az ételektől tartózkodsz, ha szenvedélyeidtől meg nem tisztulsz, hiába dicsekszel az étlenséggel; mert akkor az nem szolgál javadra, hanem hazug életmódodért meggyűlöl téged Isten, mert démonokhoz leszel hasonló, akik maguk nem esznek soha. Ne tedd tehát haszontalanná a bűnt, azzal, hogy vétkezel, hanem a gonosz támadásainak állj ellen, elhatározva, hogy kitarasz a megfeszített Üdvözítő mellett.”

Fontos az igazi realizmus lelkünk megítélésében:

„A Gonosz mindenféle támadása elgyöngítette szenvedélyekkel telt lelkemet, és ledöntötte a tunyaság sírjába. A közömbösség sűrű gyanánt borult rá. Üdvözítöm, ki elevenítő kereszted fájával az alvilágban levőket életre támasztottad, ébressz fel, és kelts engem is életre, hogy Istenségedet félelemmel dicsőítsem!”

Ennek az ébresztésnek egyik fő eszköze a krisztusi bűjt, Isten ajándéka számunkra:

„Úgy kell bűjtölnünk, amint Krisztus tette: nem vetélkedve vagy egymás ellen hadakozva, nem gyűlölködéssel és viszályt szítva, s nem is hivalkodóan vagy leplezett álnoksággal, hanem mint Ő: alázatosan.”

Továbbá:

„Bűjtöljünk olyan bűjttel, melyet kedvesen fogad az Úr. Igazi bűjt a rosszal való szakítás és a nyelv fékezése, a heves indulatoktól való tartózkodás, az érzéki vágyak távoltartása, minden rágalom, hazugság és hamis eskü elkerülése. Ezeknek eltávolítása jelenti az igazi és kedvesen fogadott bűjt lényegét.”

Mindezt persze az előttünk álló cél: az Istennel való mélyebb kapcsolat érdekében, ahogy a bűjt kezdetén éneklő az egyház:

„Elérkezett az idő, a lelki küzdelmek kezdete, a démonok fölötti győzelem, a felvértezett önmegtartóztatás, az angyalok ékessége, az Isten iránti bátor bizalom. Mert ezzel lett Mózes is méltóvá arra, hogy Teremtőjével beszélhessen, és a láthatatlan Isten szavát hallhassa. Ezek által méltass minket is, hogy szenvedésed és föltámadásod előtt hódolhassunk, emberszerető Urunk!”

S tüljutva a félidőn, újból erőt véve magunkon haladjunk tovább a Nagyhét és Húsvét titka felé:

„Elérkeztünk már az önmegtágadás tengerének közepére, tovább tartunk az üdvösség kikötője, a Te önként vállalt szenvedésed ideje felé, Urunk. De mint könyörületes és irgalmas és emberszerető, méltass minket arra, hogy a Te dicsőséges feltámadásod napját is békességben megérhessük!”

(A Nyíregyházán 1998-ban kiadott görögkatolikus „Nagybűjti Énektár” alapján)

MG

„azért harang a harang, hogy hívja az élőket ...”

Minket a harang Gyergyóba hívott. Nem figyelmeztetni, csak emlékezni, harangot simogatni.

A mi korosztályunk számára a harangzúgás már nem valami fenyegető veszélyt idéz, nem kapcsolódik össze természeti csapások, sem tűzveszély képével. Mi már a hódító hordáknak is csak a kivonulását láttuk.

Amikor Gyergyószentmiklóson a szentmise előtt megkondult az ismerős harang, mindenki más élmény tört elő. Volt, akinek ez az ébresztés hangját jelentette évtizedeken keresztül, másnak a rohanást az utolsó métereken, én erre a néhány pillanatra újra a sekrestyében éreztem magam a sorakozó ministránsok között.

De nemcsak ezt a soron kívüli harangszót kaptuk ajándékba Hajdó István esperes atyától (és persze a szilvápálinkát), bemutatta az általa rendezett Márton Áron kiállítás is.

Mielőtt elértük volna zarándokutunk végállomását, Sordélyiné Török Erzsébet szervezésében felkerestünk néhány erdélyi várost is, bejártuk Nagyváradot, Kolozsvárt, Tordát, Marosvásárhelyt, Segesvárt, megnéztük a torockói Néprajzi Múzeumot és eljutottunk a csíksomlyói kegytemplomba is.

A hosszú út során helybéli idegenvezetőnk, Török Árpád kimerítő részletességgel mesélt minden faluról, melyen áthaladtunk. És szeretettel gondoltunk Marczis Ferenc atyára, aki ennek a kalandos - harangos történetnek az utolsó fejezetét elindította. Köszönjük nekik!

Banga Viktória

**Azért harang a harang
hogy hívja az élőket
temesse a holtakat
s hogy árvíz jégverés
tűzveszély idején
s hódító horda láttán
félreverjék
(Kányádi S.: Harangfőirat)**

PIROSKA ÉS FARKAS

vacsorához készülődve arról beszélgettek, hogy az iskolaudvaron a nagyok a választásról vitakoztak, és majdnem összeverekedtek.

- Akárcsak a futballszurkolók? Nem túl szép dolog - mondta nagymama kenyérszeletelés közben.

Piroskát izgatta a dolog, ezért megkérdezte: - Dehát egyáltalán, mik ezek a pártok?

- Fogas kérdés! - nevetett nagymama. - Talán azt mondhatnám, hogy olyanok, mint a foci csapatok. Csak ők politikával foglalkoznak. És mert a pártok sokszor minden áron nyerni szeretnének, a választás időszaka a legtöbb országban hatalmas ribillióval jár.

- Én a családjunk dolgait ismerem, egy kicsit a barátok, szomszédok problémáit is, de ebből az ablakból nem látok bele a pártok konyháiba. Az biztos, hogy a diplomátok, politikusok legtöbbje olyan, mint a bűvész, azért beszél, hogy elterelje a figyelmünket arról, amit tesz. Nem szabad sok időnket rájuk áldozni. Kivéve a választások előtt egy kis időszakot, amikor döntenünk kell. Ilyenkor visszatekint az ember négy évet, mert utólag mindig okosabbak vagyunk. Ha pedig az utolsó húsz évet nézzük, talán már a lényeges dolgokat is jól látjuk. Például, hogy kik lettek ennek az időszaknak a nyertesei. - Az biztos, hogy nem a hangyák.

A gyerekek pár másodpercig értetlenül néztek egymásra, aztán Piroska felkiáltott:

- Talán a tücskök?

- Ezt aztán jól eltaláltad Piroska! Mese következik, - mondta Nagymama, - de nem az a bizonyos világhírű.

- Az én mesémben is sokat és szorgalmasan dolgoznak a „hangyák”. Ezért járnak a villamosok, nő a földiken a gabona. A hangyák építenek, tanítanak, gyógyítják a betegeket. Megtermelik az országunk éves jövedelmét, és sok-sok év munkájával gyűjtögetik a nemzet vagyonát. Vanak aztán a „pénzváltók”, hatalmas nemzetközi befektetők hazai intézői. Ezek a szupergazdag óriások képesek a legjobb üzleteket kötni, a legfontosabb kincseinket megszerezni. És leselejtezni, ami nekik nem kell.

- Lopnak, rabolnak a „kalózok”. Az ügyesebbjeik kulcsárkodnak, hosszú ideig nem fizetik ki a tartozásukat. S a kölcsönöket, amelyeket felvettek, még ti is fizetni fogjátok. Előfordul, hogy a szorgos, csendes hangyák türelme egyszer csak váratlanul elfogy, megbokrosodnak, és mindenkit összecsapkednek. Hogy ez ne következék be, arról a „tücskök”-nek kell gondoskodniuk. Andalítanak, bűvészkednek. Báránynak festik a farkast és viszont. Legkönnyebb az egy szem hangyát elkábítani, ezért darabolgatják szét, züllesztik a bolyokat, támadják pl. az egyházat. Most éppen azt kürtölik harsányan, hogy üzleti alapra kell helyezni az egészségügyet, akkor jön bele magántőke. Már megszerezték a gyárak, munkahelyek jó részét, még csak az hiányzik, hogy a kórházakat, a nyugdíjamat is privatizálják!

- De ez már nem mese, - sóhajtott nagymama egy nagyot és elhallgatott.

- Ezért szokta nagymama kábítószernek nevezni a TV-t? - kérdezte stréber hangon Piroska.

- És a számítógépes játékokat is? - motyogta Farkas.

Nagymama azonban hamar kihúzta magát és mosolyogva mondta: - A hívő ember célja független minden helyzettől, minden párttól: El kell jutnom Jézushoz, támogatnom kell az Ő országát, az igazságot, a szeretetet!

- Túl sokat beszéltem már megint. Futás az asztalhoz! Böjti vacsora lesz, fokhagymás piritós, de ti kaptok rá kacsaszirt! Vitaminnak pedig csipkebogyó teát.

ke

„Ténynek ékessége” 7.

A sorozat előző részében a 250 éves évfordulóhoz kapcsolódva **templomunk felszentelésének okmányát** osztottam meg a Kedves Hívekkel. Az okmány utolsó mondatában Padányi Biró Márton püspök a felszentelés évfordulóját október hó első vasárnapjára tűzte ki. Ez egybeesett a rózsafüzér ünnepével.

A búcsú napját először Nagy Ignác püspök helyezte át. 1782-től az október 2-ai vasárnapon ünnepelték a templombúcsút. A szentély falán az 1930-as évek végén még ki volt függesztve az ezt igazoló okmány: „*Festum Dedicationis 2-dam dominicam octobrio transferebatur.*”

Nagytétényi Nagyboldogasszony Plébániatemplom nevében egyértelműen benne van, hogy templomunk **a mennybe felvett Boldogságos Szűz Mária tiszteletére** lett felszentelve, mégsem találtam még pontos adatot arról, hogy mikortól ünnepeljük augusztus 15-én, Mária mennybemene-telének ünnepén templomunk búcsúját. (Az biztos, hogy az 1920-as években már ekkor tartották az ünnepet.) Az ünnep eredete visszavezethető az ősegyház hagyományaihoz, mely szerint a Megváltó édesanyjának, Máriának a holtestét nem engedte át a földi enyészetnek, hanem röviddel halála után föltámasztotta és magához emelte a mennyi dicsőségbe. Jeruzsálemben már az V. század elején ünnepelték Mária halálát. A nyugati Egyházban a VII. századtól terjedt el, s a VIII. századtól, mint Mária mennybevitelle, *Assumptio beatæ Mariæ* szerepel a kalendáriumokban. I. *Sergius pápa* tette Rómában hivatalos ünneppé. Ezt az évszázadokon át öröklődő nézetet XII. Pius pápa a *Fulgens corona* kezdetű bullájában dogmai rangra emelte (1951). Botos Eszter

NAPTÁR

Április 06-07-08. Nagyböjti lelkipraktórium az esti szentmise (18:30) keretében, vezeti Vigassy Mihály atya.

Április 09. **Virágvasárnap**, barkaszentelés a 10 órai szentmisén.

Április 13. **Nagycsütörtök**, Szentmise az utolsó vacsora emlékére.

Április 14. **Nagypéntek**, Krisztus kereszthalálának liturgiája.

Április 15. **Feltámadási liturgia**, este 20:00 órai kezdettel.

Április 16-17. **Húsvétvasárnap és Húsvéthétfő** ünnepi miserend.

KRÓNIKA

Február 04. Elsőszebati rózsafüzér nemzetünkért főpásztorunkkal a templomunkban.

Február 07. Ákos atya levéllel fordult az egyházközség híveihez. A levél témája múlt és jövő.

Március 03.-tól Péntekenként 17:45-kor nagyböjti keresztút. A keresztúti imádságot hetenként mások vezették, sorrendben: Nagy Lali, lelkipásztori munkatárs; Felnőtt hittan csoport tagjai; Ákos atya; Ifjúsági csoport tagjai.

Március 09-12. Erdélyi autóbuzsós kirándulás az Önkormányzat kezdeményezésében, végcél: Gyergyószentmiklós.

Március 14. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia üzenetet adott ki, amelyben felszólít a parlamenti választásokon való részvételre.

Március 15. 9 órakor ünnepi szentmise volt templomunkban hazánkért.

Március 19-től Gyergyószentmiklós új temploma építésének segítéséhez 1000.- Ft értékű téglajegyek vásárolhatók a sekrestyében.

Nagytétényi kis statisztika 2005

(a 2006.01.01.-i heti hírlevélből)

Keresztelő:	40 fő
Elsőáldozó:	14 fő
Bérmálkozó:	20 fő
Házasságkötés:	13 pár
Temetés:	42 fő

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1) 207-5977),
Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.